

rurea... Cei drepti trăiesc în veci... nimic să nu fie mai cu viață ca cel drept... plata lor e la Domnul și nădejdea lor întru cel de sus..."¹

În continuare, Ioan Exarhul intră mai adânc în poezia ebraică a Bibliei, din care preia comparațiile și paralelismul ca : „dreptii vor înflori ca finicul pentru că pururea au credință dulce și se vor înmulți ca cedrii livanului, pentru că de la ei nu va pieri vederea lui Dumnezeu”².

Ioan Exarhul repetă uneori ideea exprimându-se cu totul diferit despre dreptul Simeon : „... să nu moară pînă nu va primi în brațele sale acea viață veșnică... voind ca înainte de pieirea trupului său să vadă pe Domnul...”³.

Alteori repetă numai cuvintele de la începutul propoziției. De ex. cînd Simeon motivează cu ce scop să fie eliberat — adică să moară : „...*Posli me... slobozește-mă acum... ca să nu mai văd* neamul tău făcîndu-ți necinstiri, *ca să nu mai văd* cununa împletită din spini, *ca să nu mai văd* alergarea cea vicleană și mincinoasă, *ca să nu mai văd* soarele... Slobozește acum...”⁴ Repetă cuvîntul *frate* — ca mod de adresare frecvent și la Efrem Sirul : *sb, bratie Simeon, vschotě* (Ms. p. 38—39). Alteori se adresează cu cuvîntul *druzi* „prieteni”.

Astfel de repetări și paralelisme de îmbinare a stilului teoretico-abstract cu stilul simplu, povestitor se întîlnesc și la alți scriitori și oratori bisericești de seamă cum este Efrem Sirul, ale cărui pareneze Ioan Exarhul le-a urmat mai îndeaproape și uneori numai le-a tradus, cum a procedat cu omilia la Preobrajanie.

E posibil ca și omilia la *Întîmpinare* să fie o adaptare sau traducere după Efrem Sirul și păstrată sub numele lui Ioan Exarhul în titlu ca autor.

Oricum însă în limbă găsim o serie de particularități care caracterizează bulgara de răsărit și limba în care Ioan Exarhul a scris *Hexaimeronul*, *Cerurile* sau alte omilii recunoscute ca sigur ale lui. De ex. formele articulate cu pron. dem. *to, ta, to* — și cu articolul mai mult în encliză : *i čelověk to pravdiv* „și omul acesta era drept”. Se repetă frecvent pron. dem. *sb.* : *sb že sb ležit na padenie* „Iată aceasta stă spre căderea...”⁵

În morfologie e caracteristică frecvența vocativului *vladiko* a dualului și la formele verbale nu numai la cele nominale. Ex. *viděsta oči moi* „văzură ochii mei”; *jako vnesosta roditelja detišta...* „cum aduceau părinții pe copil...” (96), *i běsta otec jeho i mati čuděsta se...* „și tatăl și mama lui fură mirîndu-se” adică „se mirară”.

Sau la substantive în instr. : *i prije rukama svojma* — ori în locativ : *vb rucě svoj* „în mîinile sale” (p. 96).

¹ „Světě pravednikom prisno... pravedni vb věki život... da ničtože pravědnago něstě živeje... i ū gospoda mǝzda imě, nadězda ich ū višnjago... Vezi textul apud. P. Ilievskji, *op. cit.*, p. 95.

² „... i prilagajet reky pravednich jako finik procvėtet poneže prisno sladkuju věrū imat. Iako kedr vb Livane ūmnožit se imže ne gnije bogoŭvedenijem jestestvŭnim...” Apud. P. Ilievskji, *op. cit.*, p. 95.

³ „... ne ūmreti, dondeže rukama svojama priimet žiznъ večnuju... vschotě přězde vřplěštenia videti gospoda...” Apud. P. Ilievskji, *ibidem*.

⁴ „Posli mē nynia... da ne viždu svoego roda tebē bezčestnie dējušta. Da ne viždu vėnca trǝnova pletoma. Da ne viždu lǝštnago tečenja, da ne viždu solnca mřcajušta. Nynia posli...” Apud P. Ilievskji, *op. cit.*, p. 95.

⁵ P. Ilievskji, *op. cit.*, p. 97. Ms. p. 100.—